

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 175.

16. Listopada 1818.

Wiadomości krajowe.

Z Nowego Sandecza dnia 7go Listopada.—
Dnia 4go b. m. otworzono tu uroczyste dozwolone od Najjaśniejszego Pana nowe gimnazjum. O godzinie 9tej z rana wszyscy Urzędnicy Cyrkułowi i Professorowie w uroczystym poczęciu poprzedzonym przez nowych studentów, udali się z domu Cyrkułowego na Ratusz, przed którym przyjęty ich cechy uszykowane z rozpuszczoną chorągwią, tudzież muzyka C. K. pułku piechoty Hrabiego Kaunitz.—
Gdy wszystkie Władze miejscowe zgromadziły się w sali ratusznej, C. K. Starosta Cyrkułowy de Wüllersdorf zagaił tę uroczystość przemową, na którą Burmistrz imieniem miasta, w najczulszych wyrazach wdzięczności odpowiedział; potem zaś Professor Felsenburg deklamował ode ułożoną umyślnie na tę uroczystość. Ztamtąd udalo się całe zgromadzenie do kościoła, gdzie wśród uroczystego nabożeństwa JX. Katecheta Gaburek miał treściwe kazanie o wpływie Religii do oświaty. Niewygasa w pamięci mieszkańców tutejszych zostanie ta uroczystość, której skutki dla Cyrkułu tego i okolicy nieprzebrane dobrodzieistwa i obfite plony przyniesą. Już liczba uczniów jest tak wielka, że wszystkie klasy gimnazjalne obsadzone zostały. Całe zgromadzenie będące na ratuszu wołało z uczuciem: „Niech żyje Najjaśniejszy Cesarz Franciszek, wielkomysłny założyciel tego instytutu naukowego! Niech żyje JW. Gubernator krajowy Baron Haer, wspierający pragnienia mieszkańców!“

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej.

Gazeta Londyńska Kuryer umieściła poniższy artykuł, wycięty z gazety Georgińskiej (w Ameryce północnej): „Głoszą, że Współczłonkowie Gabinetu Waszyngtońskiego różnili się w zdaniach, gdy roztrząsano zagadnienie, czyli Jenerał Jackson za przekroczenie rozkazów, danych mu względem wyprawy Florydzkiej, ma albo nie ma być aresztowanym. Pamięć na wielkie przystugi, które czynił Ojczyźnie podczas ostatniej woj-

ny przeciwko Anglii, mowiła bez wątpienia dzielnie na stronę jego, i jest może przyczyną, że go pod Sąd nie oddano. Naszem zdaniem możnaby wątpić by względy tego rodzaju mogły być tak ważnemi. Żaden zgola człowiek nie powinien być wyższym bydz nad prawa. Bohater Nowo-Orleański zdaie się, iak ów Komodor Perry, upoionym bydz okłaskami Ludu, i działac w nierozsądnem uprzedzeniu, że nic złego uczynić nie może. Pozwolił ón sobie, rozstrzygnac orzezem pytania, które należały wyłączenie przed Sąd Kongressu i polityki. Częstość niepostuszny był naywyraźniejszym rozkazem, i lekce ważył zasady, będące podstawą Rządu naszego. Naostatek grał rolę despoty wojskowego, i wykonywał władzę dyktatorską, luboć ukrytym sposobem. Czas, aby Lud otworzył oczy, i aby rzezy tak iak są widział. Cezar, Kromwell i Bonaparte, owi waleczni obrońcy swojej Ojczyzny, przecież ią nakoniec pograżyli w przepaść niewoli. Oby ów nieszczęśliwy, któryby w chwili ucisków publicznych poważył się naśladować ich przykład, oby w tym Kraiu wolności, w tej Ojczyźnie walecznych, znalazł drugiego Brutusa terażniejszego wieku!“

Osada Angielska na południowych brzegach Afryki.

W Sierra Leone (Angielskiej osadzie Murzynów na południowych Afryki brzegach) uczy się już 2000 Murzynów wszelkiej płci i wieku, według sposobu Lankastra. Ta osada składająca się po naywiększej części z Murzynów zaprowadzonych tam z zabranych okrętów kupczących niewolnikami, idzie pomysłnie; między ościennemi pokoleuiami panuje pokój, a handel czyni wielkie postępy.

Francya.

NN. Cesarz Rosyyski i Król Pruski, przybyli dnia 21go Października do Valenciennes, gdzie ich hukiem działo powitano, wieczorem zaś miasto oświecono. Dnia 22go z rana obadwa Monarchowie udali się do obozu w Fawars. W orszaku ich znajdował się Xiążę Wellington z wielu innymi Jenerałami. NN. Monarchowie znajdowali się na pe-

pisach wojsk Rosyjskich, Angielskich i Pruskich, z których przedziwney od tak dawnego czasu zachowany karności i wyszczególniającej się postawy, ukontentowanie Swoje okazali. Prawie wszyscy mieszkańcy z Valenciennes byli świadkami tego zachwycającego widowiska. O godzinie 4tej po południu NN. Monarchowie powrócili do miasta i raczyli przyjąć obiad ofiarowany Im przez Xięcia Wellingtona w pawilonie Chiaskim. Na rynku wystawiono przepyszny namiot, przez który był wchód do sali iadalney. Namiot ten zdobyty trofea wojenne, między którymi widac było chorągwie wszystkich Narodów jako godło otaczającego ie szczęśliwego węzła pokoju. Po obiedzie N. Cesarz Rosyjski, będąc wciąż jeszcze starym, udał się do pomieszkania Swoiego, a N. Król Pruski z Królewicem Następca tronu, do teatru. Potem obadwa Monarchowie zaszczyteli obecnością Swoją bal dany dla Nich, gdzie w bardzo świetnym, przez bogato postroione Damy przyozdobionem zgromadzeniu, godzinę czasu strawili. — Sądzą, że zaraz po wyjeździe obu NN. Monarchów z Valenciennes, posterunki wojskowe tego miasta, gwardyi narodowej oddanemi zostaną. — NN. Monarchowie mieli dnia 24go wyjechać do Maubege, a dnia 27go stanąć w Paryżu, czyli (jak Francuzka gazeta codzienna (Quotidienne) dawnym, ale dla Paryżanów zawsze jeszcze przyjemnym wyrazem pisze) w stolicy świata cywilizowanego.

Pewien Benedyktyn Kongregacyi Angielskiej, Biskup Ruspa *in partibus infidelium*, którego Oyciec S. Przesłanym missy na przykładu dobrej nadziei, tudzież na wyspach Madagascar, Isle de France i S. Heleny, mianował, wyjechał z Paryża przez Londyn na miejsce swojego przeznaczenia.

W ł o c h y.

Zgromadzona nadporządkowie kryminalna Kongregacya Trybunału Rządowego w Rzymie wydała wyrok na uwięzionych już dawno zbrodniarzy Stanu, którzy w Czerwcu r. z. chcieli zapalić bunt w Maceracie i w innych Kraiach Papieżkich, a mianowicie na kupca z Ankony nazwiskiem Papisa, na Hrabiego Gallo da Osimo, na byłego wojskowego Carletti z Maceraty, na byłego żandarmistę Riwę z Forli, i na pewnego Castellano, których wszystkich za usiłowane w dniu 24szym Czerwca r. z. zaburzenie Państwa Rzymskiego, tudzież za różne czyny buntownicze na śmierć, — trzech zaś współwinowców na dożywotnią karę przy galerach, skazała. Resztę współwinowców miano sądzić na po-

siedzeniu następującem. Atoli Oyciec S. przez znaną dobroć Swoją złagodził powyższy wyrok śmierci na dożywotnie — karę zaś galeryową, na dziesięcioletnie więzienie w twierdzy. — Między pobudkami powyższego wyroku umieszczono co następuje: „Zważywszy, że z aktów procesu pokazuje się, iż wszystkie pomienione osoby zmierzały do powszechnego powstania, które wybuchnąć miało w Państwach Papieżkich, skoroby czas sprzyiał, i że tym końcem używały sposobów, jakie im nadarzały związki z pracującą nad obaleniem prawych Rządów sektą Karbonarzy (Setta carbonica); zważywszy daley, że to powstanie w nocy z dnia 24go Czerwca w Maceracie rzeczywiście do skutku przyprowadzić chciano, i że mu według planu, pomordowanie dobrych, spokojnych obywateli, tudzież rabunek i przywłaszczenie majątków prywatnych i publicznych etc. etc., towarzyszyć miało; zważywszy niemniej, że Pius Sampaollesi, Sekretarz innego towarzystwa Karbonarzy w Ankonie, zupełną miał wiadomość o zamierzonym powstaniu, nadto zaś o korespondencyi między rzeczonem towarzystwem a Radą centralną Gwelficką (consiglio Centralo Guelfo) w Bolonii; że Wincenty Pattiboni wiedząc podobnie o zamierzonym powstaniu, był pośrednikiem, przez którego utrzymywano korespondencyę między rzeczonem towarzystwem w Ankonie, a Radą centralną w Bolonii; i że przez niego owej Radzie centralnej doręczonym był plan do rewolucyi sięgającej jeszcze i za granice Państwa Papieżkiego, i t. d.“

Ludność Rzymu w roku 1816 wynosiła 131356 — a w roku bieżącym, 133812 dusz.

A k w i z g r a n.

Gazety Londyńskie twierdzą, że sprzymierzeni Monarchowie przed Swoim odjazdem z Akwizgranu wydadzą odezwę, oświadczając w obliczu całej Europy stałe postanowienie swoje, względem utrzymania pokoju wszystkimi siłami.

Gazeta Frankfurtska umieściła list datowany z Akwizgranu pod dniem 24tym Października, zawierający, co następuje: „Ukochany Cesarz Franciszek, przed którego mieszkaniem zawsze najwięcej ludzi zgromadzonych bywa, zniewala sobie serca wszystkich przez ludzką wrodzoną N. Pokoleniu Jego. Przejeżdża się w ubiorze prostym, i podobnie ubranym jest i orszak Jego. Nie jeden mówił z Nim i rozprawił, a dopiero później dowiedział się, że to był Cesarz. Łaskawie i miłościwie przyemu-

ie dowody wielbienia, które Mu noszą wszędzie, gdzie tylko pokaże się i gdzie Go poznają. Oddaje nawzajem każde pozdrowienie, a łagodnym i przyjemnym spojrzeniem odwzajemnia malującą się na wszystkich twarzach radość z oglądania Osoby Jego. Ciągłe rozdaie podarunki zgłaszającym się do Niego żołnierzom, co dawniej przy wojsku Austriackim służyli, a po największej części dostają po czerwonym złotym za każdy rok służby, inwalidzi zaś we dwójnasób.

N i e m c y.

O to są uprzednie postanowienia względem twierdz Związkowych, które podane były Seymowi Niemieckiemu d. 12. Października na pięćdziesiątym pierwszym posiedzeniu, wraz z planem Konstytucyjnej wojennej Związku Niemieckiego (umieszczonym w N. 174 gazety naszej): §. 1. Powszechne systema obronne Związku Niemieckiego włącznie całego jego obywateli, oddane ma być wkrótce dokładniejszemu naradzeniu się, atoli poprzednio trzeba to przywieść do skutku, co stosownie do traktatów odebrało już swoje przeznaczenie. §. 2. Mosą Europejskich traktatów Stanu, ogłoszone są twierdzami Związku: Moguncya, Luxemburg i Landau, iakoż wkrótce Związkowi z należnymi formalnościami oddane być mają. §. 3. Nadto przeznaczone są pewne Summy dla lepszej obrony granicy południowo-zachodniej. §. 4. Tym końcem przeznaczają się miasto Ulm na twierdze pierwszego rzędu, i na wielkie miejsce obronne. §. 5. Dla utworzenia przeprawy, przez Ren między Moguncyą i granicą Francuzką, i zapewnienia Związkowi z twierdzą Landau wystawione być mają podwojne szanie przedmostowe w Germersheimie, lub gdyby obwarowania tego miejsca, nie dopuszczały przeszkody z natury niepokonane, tedy na innym miejscu iak tylko można najbliźszym Germersheimu. §. 6. Do obwarowania Ulmu, użyta być ma Summa dwudziestu milionów franków przeznaczona traktatem, na wystawienie twierdzy Związkowej nad Renem wyższym. §. 7. Na wystawienie podwojnych szanów przedmostowych w Germersheim, przeznaczają się Summa 15,000,000 franków, podobnie traktatem dla tej okolicy wykazana. §. 8. Przy budowaniu tych twierdz, zachowana ma być iak największa dążność do celu i oszczędności iak tylko być może, budowa zaś dokonana być ma według zasad nowego systematu obronnego. §. 9. Do wyboru położenia miejsca, do układania planów budowy i wykazów

wydatkowych przeznaczona będzie dla każdej twierdzy osobliwa Kommissya. §. 10. Ponieważ zdaje się być rzeczą dobrą, aby na przyszłość oprócz tych dwóch twierdz, założona była jeszcze trzecia na południowo-zachodniej granicy, (w którym celu Raszadt i Donaueschingen szczególnie projektowane) i dalej jeszcze czwarta między Luxemburgiem i Landau, do czego Wydział wojskowy, projektuje twierdzę Homburg; przeto właściwe Kommissyie, dochodzić mają stosunków miejscowych i o tem dać swoje zdanie, któreby twierdze były w tym celu najzdatniejszymi. §. 11. Przy ułożeniu planu obwarowania Ulmu, poruczono będzie Kommissyji, porobić oddzielne wykazy kosztów obwarowania i uposażenia, która przy tem uważać ma, aby celu uposażenia tej twierdzy, starała się ile możności dopiąć bez oddzielnych dodatków do Summy przeznaczonej dla ogółu dwudziestu milionów franków. §. 12. Dla twierdzy Germersheim porobione mają być równie plany, przy czem godzi się dołożyć, iż Summa 15,000,000 franków, mogłaby wystarczyć na wystawienie i uposażenie twierdzy. §. 13. Kommissyie złożone będą z Officerów inżynierii, Sztabu jeneralnego i artylerji, których wybierać mają Państwa Związkowe najbliżej położone, lub najbliźszy interes w tem mające. §. 14. Dla Ulmu składać się ma Kommissya, z dwóch Officerów Austriackich od inżynierji, z Officera Bawarskiego od artylerji, i Wirtemberskiego od jeneralnego Sztabu. Do założenia przeprawy na Renie składać się ma Kommissya, z Officerów Austriackiego od inżynierji, Bawarskiego od inżynierji i artylerji, tudzież Badeńskiego od jeneralnego Sztabu. §. 15. Do planów warowania Raszadtu i Donaueschingen, składać będą Kommissyją Officerowie od inżynierji Austriacki i Badeński, od artylerji Wirtemberski, a od jeneralnego Sztabu Bawarski. §. 17. Dla twierdzy między Landau i Luxemburgiem składać się będzie Kommissya z Officera Pruskiego od inżynierji i Sztabu jeneralnego, tudzież z Officera Bawarskiego od inżynierji, i Heskiego od artylerji. §. 18. Kommissyie te mianowane być mają niezwłocznie, i jeszcze tej zimy ruszą na miejsce swojego przeznaczenia. §. 19. Dla Ulmu i Germersdorfu mają być iak najprędzej uskutecznione roboty przygotowawcze iako są; plany budownicze, wykazy wydatków i t. p. przyczem trzeba mieć wzgląd na to, aby obie twierdze, najpóźniej w trzech latach przyprowadzone były do stanu obronnego. §. 20. Do sprawdzania robot pomienionych Kommissyji, przeznaczona będzie Kommissya centralna, której owe pojedynczo zdawać ma-

ia sprawę z czynności swoich, i potrzebne czynić zapytania: Kommissyia centralna, składająca ma Seymowi Związkowemu do rozstrzygnięcia swoje ostateczne zdanie sprawy o rezultatach miejscowych śledzeń, z dołączeniem opinii. §. 21. Względem kontroli robot twierdzowych, i rachunków wydatkowych nastąpi w swoim czasie potrzebne urządzenie. §. 22. Co się tycze stosunków właściwych między twierdzami Związkowemi, nastąpią wkrótce dokładniejsze oznaczenia w związku z drugiemi tu zachodzącymi pytaniami politycznymi. Upřednio, przyimnie się w powszechności iako zasada: że twierdze związkowe wystawione kosztem Związku lub utrzymywane, mają tak w czasach wojny iako i pokoju osadzone być wojskiem różnych Państw Związkowych.

O to jest zaprojektowany od wydziału wojskowego, a na posiedzeniu z d. 12go Października, zadyktowany

Podział wojska Związku Niemieckiego.

Państwa Związkowe.	Kontyng. po 1. od 100	Summa
I		
II i III	Anstytia	94822
IV		
V i VI	Prussyi	79234
VII	Bawaryia	35600
	Saxonia	12000
	Królestw Wirtemberskie	13955
	W. Xięztwo Badenskie	10000
VIII	Hohenzollern Heshingen	145
	— — — Sigmaringen	356
	Lichtenstein	55
	Elektorstwo Heskje	5400
	W. Xięztwo Heskje	6195
	Luxemburg	2141
	Nassau	3028
	Sasko-Waymarskie Xięztwo	2010
	— — — Gotha	1857
	— — — Koburg	800
	— — — Meunungen	544
IX	— — — Hildburghausen	297
	Anhalt-Dessau	529
	— — — Bernburg	370
	— — — Köthen	325
	Szwarcburg-Sondershausen	451
	— — — Rudolstadt	539
	Reuss linia starsza	223
	— — — młodsza	522
	Hessen-Homburg	200
	Frankfurt	479

Hannover	13054	} 28366
Holstein	3600	
Brunszwicyia	2096	
Meklenburg-Szwerin	3580	
— — — Strelitz	718	
X Oldenburg	2178	
Waldek	519	
Szaumburg-Lippe	240	
Lippe-Detmold	691	
Lubeka	407	
Brema	485	
Hamburg	1298	
Summa	300943	

Sądy akademickie w Jenie popieczowały nocną porą wszystkie drukarnie, a potem je przetrząsały, szukając pisma pod tytułem: „Młodzieniec Niemiecki do Ludu Niemieckiego“; ale go nie znalazły.

Prussy.

Jeden znany autor, umieszczony iako nauczyciel przy Królewskiej szkole wojskowej w Berlinie popadł w badanie, i zawieszonym został w urzędzie swoim aż do rozstrzygnięcia sprawy wytoczonej przeciw niemu z powodu umieszczenia pewnego artykułu w trzecim poszyeie czasowego pisma: „Nemesis“, które według doniesienia gazety opozycyjnej podobnie zawieszonym zostało.

Przyiechali do Lwowa od dnia 8go do 10go Listopada.

W. Bronicki Baron, z Janowa. — W. Bussalowski Jan, z Jaworowa. — W. Riełczewski Alexander, z Tarnowa. — W. Kosciński Michał Baron, z Polski. — JW. Łoś Hrabia, z Wybranówki. — W. Maiewski Wincenty, z Orterowa. — W. Rogalska Batarzyna, z Polski. — JW. Siemianowska Hrabina, z Polski. — W. Perlecki Józef, z Rossyi. — W. Wolański Augustyn, ze Złoczowa. — W. Zwerow Ces. Ross. Kapitan od Gwardyi iako goniec, z Wiednia.

Wyiechali ze Lwowa od dnia 8go do 10go Listopada.

W. Berezowski, do Sambora. — JW. Czornowski Hrabia, do Polski. — W. Drohoiowski, do Tarnopola. — WW. Lenkiewiczowie Graocyjan i Erazm, do Rossyi. — W. Lewicki, do Tarnowa. — W. Olszewski, do Żółkwi. — W. Piotrowski, do Brzeżan. — JW. Rzewuska Hrabina, do Wiednia. — W. Rójewski, do Cieszanowa. — W. Raczkowski, do Żółkwi. — W. Uruski Józef, do Złoczowa. — W. Zwerow Ces. Ross. Kapitan od Gwardyi, iako goniec, do Bessarabii.